

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Црква Божија у Светом Писму и у историји својој има многа имена и сва су она оправдана и сва она изражавају квалитет и суштину Цркве. Али се најчешће за Цркву говори да је лађа, да је брод који служи као Нојева лађа некада за спасење Ноја и његове породице од потопа. Тако и Црква Христова, као лађа Божија, служи људима за спасење од греховног потопа и од одласка у пакао огњени. Црква Божија као лађа има ту мисију да људе прима у себе и да их превози преко животног мора, јер овај живот на земљи је у спрези са морем, са таласима морским, са опасностима великим а Црква Божија је та која нам помаже да ту пучину морску пребродимо без бродолома и да стигнемо у тихо пристаниште у Царство Господа Бога нашега Исуса Христа.

И данашње Свето Јеванђеље говори о томе да је овај живот море, да је живот човека у овоме свету пун искушења, опасности од буре, од валова, од потапања у мору житељскоме. Једна песма црквена каже: „Гледајући море живота узбуркано буром искушења ја сам прибегао твоме тихом пристаништу.“ Тако се обраћамо Господу. И данашње Свето Јеванђеље говори: једном приликом Господ који је све ученике отпустио да иду на другу страну Јелиса... језера, Он је остао на гори да се помоли Богу Своме и Оцу Своме Небескоме. Ученици беху сами на пучини морској, ноћу, мрак а дигла се бура, велика бура. Они су били у опасности. А с друге стране у тој мркој ноћи приметили су неку прилику да иде по води. Нису Га препознали. То је био њихов Господ и Учитељ. Али мислили су да је нека утвара, да је нека авет па су се још више уплашили и повикали од страха. А Господ им се онда јави и утиша најпре буру у срцима њиховим рекавши: „Ја сам, не бојте се.“ А Петар, један од ученика Његових који се увек истицао и наглашавао своју ревност и своју веру, рече Му: „Ако си ти Господе реци ми

да дођем к Теби по води.“ Видећи како Он иде по води, хоће и Петар тако. И Господ га позва: „ Хајде, хајде дођи.“ Петар излази из лађе и иде по води. Не тоне, али видећи велике таласе и ветар посумња и поче да се топи, да тоне у воду и повика иза гласа: „Господе, спаси ме!“ Господ му рече: „Што си посумњао, малOVERНИ?“ Ухвати га за руку и уђоше заједно у лађу. И тада престаде бура на мору. А ученици остали видевши то чудо падоше пред Њега, поклонише Му се говорећи: „Ваистину, Ти си Син Божји!“ Исповедише Га, не више као Учитеља, не више као свога добротвора него као Сина Божијега. И тада се море утиша. И они пређоше на другу страну где су ишли.

То је и са нама, браћо и сестре, у овоме животу. Често пута се нађемо у бури, у олуји, у опасностима од валова, од искушења, од страдања, од прогоњења, од разних опасности. Шта треба да радимо? Оно што и Петар када је почео да тоне. „Господе, спаси ме!“ Да се обратимо Богу нашем са вером, са тврдом вером, не сумњајући да ће нам помоћи и Његова рука биће близу нас као што је била близу апостола Петра. И Он ће нас избавити из опасности у којима се налазимо.

Али, треба веровати и не сумњати. Да нам не би Господ рекао: „МалOVERНИ, зашто си посумњао!“ Наша вера је та која нам даје снагу да издржимо сва страдања, све невоље, сва искушења а њих је било тако много у историји нашега народа и у животу свакога човека. Било је то и пре доласка Господа Христа на земљу. И тада су људи страдали, и тада је било невоља, и тада је било опасности.

Црква данас слави једне дивне светитеље Божје из Старога Завета, браћу Макавеје, њих седморицу браће, њихову мајку Соломонију и њиховог учитеља, старца Елеазара који их је учио и утврдио у вери у правога Бога. И када беше - зацари се један опаки фараон. Он је гонио онда праву веру као што и данас

многи гоне оне који у Христа верују и који хоће да очувају веру Православну неокрњену, неупрљану и да сачувају свој пут светосавски, и они су гоњени као и тада. И тада био је знак да неко слуша цара тај да треба да једе од идолских жртава. А ови мученици то нису пристајали. Они су остали верни отачким обичајима и заветима и заповестима да не једу идолске жртве, да не једу свињско месо. Тада је било забрањено у Старом Завету. А видећи неки пријатељи старца Елеазара његову дубоку старост, преко осамдесет година је имао, да га воде на страдање, покушали су да му помогну, да га посаветују: „Ево ти ово обично месо које није свињско, није идолско, једи пред свима и тако ће цар стећи утисак да си га послушао и остаћеш жив.“ А он, мудри старац, каже: „Не, јер тим лицемерством својим упропастио бих многе душе, јер ови млађи који ме гледају, старца, видећи да једем, не знајући од чега је то месо, помислиће да сам ја прихватио да једем оно што је забрањено, што је противно закону Мојсијевом и обичајима отачким, па би онда и они кренули тим путем и тако душе своје погубили. Не!“ И отишао је и страдао је и он и седам браће Макавеја са њим и њихова мајка Соломонија која их је све принела на жртву за праву веру, за отачке обичаје, за спасење душа својих.

И, ето, после толико векова, то је било негде на триста година пре Господа Христа, значи две хиљаде и триста година они се помињу данас. Њихов спомен се слави и они служе и нама као пример како треба да будемо чврсти у одбрани своје вере од разних опасности, од разних ветрова и бура које су удариле на наш народ и на нашу веру Православну. И екуменизам и папизам и глобализам и атеизам, комунизам, све су то авети које прете да униште веру Православну, светосавску у српском народу а са вером да униште и српски народ. А ми имамо такве дивне претке, светитеље Божје, као овога старца Елеазара. И они су очували своју веру, и они су пострадали многи. Толике

хиљаде и стотине хиљада мученика и новомученика српских за веру Православну је живот свој дало. Та зар ми данас да поклекнемо, браћо и сестре! Зар ми да изневеримо њихове жртве, њихову љубав, зар да изневеримо љубав Господа Христа који је дао Себе на жртву ради нашега спасења, који је дозволио да буде разапет и умре на крсту али наравно и да васкрсне трећи дан. То је вера наша Православна. Томе нас учи данашње Свето Јеванђеље и данашњи свети велики празник браће Макавеја и Света Недеља, недеља васкрсења, празник васкрсења Христовога.

Нека би дао Бог, браћо и сестре, свима нама снаге духовне и телесне, да истрајемо, издржимо на овоме житељском мору, да се не уплашимо буре и олуја, искушења и страдања, него да останемо верна чеда Српске Православне светосавске Цркве и као такви да нас Господ удостоји, када пођемо одавде, да нас прими у Царство Своје Небеско, тамо где су и наши славни свети преци, да са њима и са свима светима и ми слаavimo Оца и Сина и Светога Духа кроза све векове и сву вечност.

Амин!